

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De fidei constantia & virtute. cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

- Iuberimīs vitæ præceptis incipit scaturire. Minime quippe otiosi sunt, q̄ diuino aguntur spiritu. Hic idem Christum dominum in se manentem habet, dicente illo: Manete in me, & ego in vobis. & rursus: Qui manet in me, & ego in eo. Quantum aut̄ boni ex hoc consequamur, continuo declarat, dicens: Hic fert fructum multum. Ne quis tamen quicquam suæ libertatis arbitrio magis q̄ gratiæ tribuat diuinæ, subiunxit: Quia sine me nihil potestis facere. Itaq; vt possimus, vt valeamus ad vitæ melioris perfectiorisq; statum peruenire, futuri ædificij fundamenta nō alibi ponenda sunt quam supra firmissimam petram Christum, qui de semet loquens, ait: Et super hanc petram ædificabo ecclesiam meam. Quam petram ille qui primus confessus est, Petri nomen accipere meruit, & inter apostolos tenere principatum. Hoc igitur quod Iudæis dictum est, Si filij Abrahæ estis, opera Abrahæ facite, nobis quoq; dictum putemus, Credidit Abraham deo, & reputatum est ei ad iustitiam. Fides sola nunquam ei ad iustitiam reputaretur, nisi congruis fidei virtutum ornamentis sese oxcoluisset. Et hoc est quidem quod alibi ait dominus, Qui credit in me, opera quæ ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet. Maius enim est pie iusteq; viuere, q̄ miracula facere, quæ etiam per impios quandoq; fiunt. Sed qui ex veritate est, inquit, audit vocem meam, hoc est, qui in me credit, qui sum veritas, hic præceptis meis obtemperat, & me imitari, p̄ viribus contendit.

De fidei constātia & virtute. Ca. II.

- Cæterum nisi rectæ religionis fides semel suscepta constanter teneatur, virtutes quoq; effluere ac dissipari necesse est. Conuulso quippe fundamento, qcquid superædificatum fuerit, corruet. Firma sane fides fuit cæcorū illoꝝ, qui increpiti vt tacerent, magis clamabāt: Domine, miserere nostri fili Dauid. Chananææ q̄q; mulieris incōcussa permāsit credulitas: & q̄d credēdo atq; sperādo poposcerat, pseueran
- Lucæ .13
 Mar .10
 Matth .20
 Matth .18.

do impetrauit. Inuicta deniq; fuit ipsoꝝ martyrum in
 credendo constantia. Cæde, vre, occide, inquit: cur-
 sta quæ homini inferri possunt tormēta, prius in cor-
 pore nostro perferemus, q̄ Christum negabimus. Hi er-
 go fuere, qui domum sibi nō in terra, sed in cælo ædi-
 ficare volentes, fidei suæ fundamentum supra firmam
 petram posuerant: atq; ideo domus illa nec fluminis il-
 lisione, nec validis ventorum flatibus potuit moueri.
 Sed hanc quoq; in credendo constantiam a deo peten-
 dam esse docet dominus, dum ad Petrum cōuersus ait: **Luc. 22**
 Ego rogavi pro te, vt non deficiat fides tua. Stabilitæ
 autem in deo fidei quanta vis virtusq; sit, quis expli-
 cet? Chananaea credens, responsum accipit, Fiat tibi si-
 cut vis, quod multo plus est, q̄ si audisset, Fiat tibi sicut
 petisti. Minus enim interdum petimus q̄ volumus, ne
 impudens videatur petitio. Et illud profecto ad credu-
 los est dictum, Cognoscetis veritatem, & veritas libe- **Iohan. 8**
 rabit vos. Casso nimirum labore tota gentilium philo-
 sophoꝝ schola desudauit in quærenda veritate, quam
 sola Christi aperuit fides. Frustra Romani liberos se
 esse iactitarunt, dum orbi terræz dominarentur. Fidei
 em̄ Christianæ veritas, vere liberos reddidit creden-
 tes, non potentia fastus terrenæ. Sola quippe ex corru-
 ptibilibus incorruptos, & ex mortalibus facit immor-
 tales. Virtus etiam fidei in eo entuit, q̄ ex tam infir-
 mo principio tantum roboris concepit, vt humiles ho-
 mines, pauperes, inermes, neq; persecutionibus neque
 cædibus cōhiberi potuerint, quin longe lateq; reuela-
 tæ diuinitus veritatis verba disseminarent. In oēm ter- **Psal. 18**
 ram exiuit sonus eorū, & in fines orbis terræ v̄ba eorū. **Matt. 15**
 Hoc sane fuit granum illud sinapis, quod minimū erat
 omnium seminum: postq̄ autem creuit, maius factum
 est omnibus oleribus: euasitq; arbor grandis, in cuius
 ramis volucres cæli habitauerunt. Nusq̄ enim alibi cæle- **Matt. 17**
 stia contemplantium mentes iucundius conquiescunt,
 quā in ipsa euangelicæ doctrinæ lectione. Si habuerit-
 tis (inquit) fidem, sicut est granum sinapis. Ad naturā
 seminis referendum est, ex q̄ fit arbor magna. **Marc. 4**

igitur fide opus est, vt magna opemur, & credentib. n̄
 hil impossibile sit. Eteñ p̄fecte credentes nihil inuifr̄
 perent, iō nec montes trāstulisse feruntur, nō qa nequī
 uerint, sed quia nō expedierit. Non min⁹ aut̄ mirabile
 fuit, mortuos suscitasse, quādoquidē fecerūt, q̄ montes
 transtulisse: q̄d fecissent, si vtile fore censuissent. Vñ alī
 bi etiā dñs ait: Si potes credere, oīa possibilia sunt cre-
 denti. Sed videamus q̄nā sunt ista oīa, q̄ factu possibilia
 dicat, Centurionis fides seruū suū paralyticum sanat,
 dū ip̄e a dño audit: Vade, & sicut credidisti fiat tibi. Fi-
 des mulieris hæmorrhoidas patientis, ip̄am morbo li-
 beravit: simbriā terigit saluatoris, nihil de om̄ipoten-
 tia eius hæsitās. & meruit audire: Filia, fides tua te sal-
 uam fecit. Fides leprosos mundauit, & ei, qui reuersus
 p̄ bñficio accepto grās egit, dicitur. Surge, vade, quia
 fides tua te saluū fecit. Fides cecū illuminauit, qui dum
 miā implorat vt videret, statim audiuit. Respice, fi-
 des tua te saluum fecit. & cōfestim vidit. atq; vt bñfa-
 ctori grām quam poterat, referret, se q̄batur illum (vt
 euāgelista ait) & magnificabat deū. Fides Iairi synago-
 gæ principis, filiā eius mortuā vitæ restituit. Dño etiā
 iubente vt surgeret, q̄ iam ex animis plangebat, viua
 in pedes se erexit. Fidei deniq; merito Martha & Ma-
 ria Lazari frat̄e, quem mortuū sepulrumq; & iā foeten-
 tem fleuerant, iteꝝ viuū receperunt, dicēte dño. Qui
 credit in me, etiam si mortuus fuerit, viuet. & rursus.
 Si credideritis inquit, videbitis gloriā dei. Præcessit er-
 go fides & subsecutus est tā grandis miraculi effectus.
 Omnium tñ q̄ per fidem Ch̄i facta sunt q̄q; fiunt, fiēt
 ve, hoc maximum q̄dem est, q̄ p̄ eam ip̄si credentes de
 mundi huius miser ijs ad cælestem transferantur beati-
 tudinem, perpetuoq; felices efficiantur. Omnis, inquit
 qui cōfitebitur me corā hominib. cōfitebor & ego cum
 coram p̄re meo qui in cælis est. Si ergo in terra vt o-
 portet crediderim⁹, illic certe in cælesti gloria corona-
 bimur vt optamus. Bt̄is inqt, qui nō fuerit scādaliza-
 t⁹ in me. Scādalizant̄ illi qui dubitāt, nec satis credunt.
 Vñ apost. Nos ait, p̄dicamus Ch̄m crucifixum Iudæis
 q̄dem scandalum, gentib, aut̄ stultitiā, ip̄is autem vō

Marc. 9

Mat. 8

Luc. 7.

Mat. 10.

Mar. 8

Luc. 12

Luc. 7.

1. Cor. 1

catas Iudæis atq; Græcis, Ch̄m dei v̄tutem & dei sapientiam. Sed post Christum quid q̄so beatus matre Christi: & ipsa tñ ideo beata p̄dicat, quia de nuntio sibi cælitus allato nihil dubitavit, sic enim, s. p̄ os Elizabeth ei⁹ cognatæ ad eam dixit: Beata q̄ credidisti, q̄niam p̄ficiet ea q̄ dicta sunt tibi a dño. Porro ne q̄s q̄si p̄pinq̄æ ad p̄pinq̄ dictum cavillet, audiat ip̄m dñm dicentem: Amen amen dico vobis, q̄a q̄ v̄bum meum audit, & credit ei⁹ q̄ misit me, habet vitam æternam, & in iudicium nō venit, sed transit a morte in vitam. Vñ etiam latroni in cruce credenti atq; confitenti, respōdit: Hodie mecum eris in paradiso. In paradiso vtriq; oīm bonorum pleno, & nulli vnq; obnoxio molestiæ, nulli querelæ, cū iteq; v̄itas dei dicat. Qui venit ad me, non esuriet: & q̄ credit in me, non sitiet in æternū, & paulo post, Hæc ē, inq̄t, volūtas patris mei, q̄ misit me, vt oīs q̄ videt filium, et credit in eum, habeat vitam æternam: & ego resuscitabo eū in nouissimo die, vt videlicet nō solum in anima beatus sit, sed etiā in corpore. Atq; vt se esse filium hunc, in quem credere oporteat, ostenderet, postea intulit: Qui credit in me, habet vitā æternam. Præsentis temporis v̄bo vtitur, vt credentes, & secundum ea quæ credunt, viuentes, tam beatæ æternitatis prædestinatos monstraret. Ne autem minus recte credendo, ab ipsa patris diuinitate filium separemus Arrianæ impietati assentientes, alibi idem ad patrem cōuersus, dixit: Hæc est autem vita æterna, vt cognoscant te solum deum verū, & quem misisti Iesum Christum. Pater igitur & filius, & vtriq; communis. s. solus v̄sus deus est, trinus in p̄sonis, vnus in substantia. Et si hoc credere vita æterna est, p̄fecto q̄ sanctæ trinitatis fidē non tenent, licet vnum deum, vnum dñm & credant & p̄dicent, vitam æternam habere non poterunt.

Luc. 1.

Iohan. 5.

Iohan. 6.

Iohan. 17.

De fide sine operibus. Ca. III.

VT autem fides nostra ex omni parte perfecta sit, operib. compleatur iustitiæ. Vt quid enim euangelio credimus, si scdm euangeliū nō viuimus?

A 4